

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0062/2002

27 februari 2002

VERSLAG

over de toestand van de Europese economie, voorbereidend verslag met het oog op de aanbeveling van de Commissie over de richtlijnen van het economische beleid (2002/2014(INI))

Economische en Monetaire Commissie

Rapporteur: Bruno Trentin

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP	4
ONTWERPRESOLUTIE	5
TOELICHTING	11

PROCEDUREVERLOOP

Op 17 januari 2002 deelde de Voorzitter van het Parlement mede dat de Economische en Monetaire Commissie toestemming was verleend tot opstelling van een initiatiefverslag, overeenkomstig artikel 163 van het Reglement, over de toestand van de Europese economie, voorbereidend verslag met het oog op de aanbeveling van de Commissie over de richtlijnen van het economische beleid.

De Economische en Monetaire Commissie benoemde op haar vergadering van 21 november 2001 Bruno Trentin tot rapporteur.

Zij behandelde het ontwerpverslag op haar vergaderingen van 3 december 2001, 7 januari 2002, 22 januari 2002, 20 februari 2002 en 26 februari 2002.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de ontwerpresolutie.

Bij de stemming waren aanwezig: Christa Randzio-Plath (voorzitter), Philippe A.R. Herzog, (ondervoorzitter), John Purvis (ondervoorzitter), Bruno Trentin (rapporteur), Generoso Andria, Hans Udo Bullmann, Harald Ettl (verving Bernhard Rapkay), Marie-Hélène Gillig (verving Helena Torres Marques, overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Robert Goebbels, Lisbeth Grönfeldt Bergman, Christopher Huhne, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Christoph Werner Konrad, Werner Langen (verving Ingo Friedrich), Alain Lipietz, Astrid Lulling, Jules Maaten (verving Carles-Alfred Gasòliba i Böhm, overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Thomas Mann (verving Hans-Peter Mayer), Ioannis Marinos, Helmuth Markov (verving Armonia Bordes), Miquel Mayol i Raynal, Fernando Pérez Royo, Alexander Radwan, Herman Schmid (verving Ioannis Patakis), Olle Schmidt, Peter William Skinner, Ieke van den Burg (verving Pervenche Berès) en Theresa Villiers.

Het verslag werd ingediend op 27 februari 2002.

De termijn voor de indiening van amendementen wordt bekendgemaakt in de ontwerpagenda voor de vergaderperiode waarin het verslag wordt behandeld.

ONTWERPRESOLUTIE

Resolutie van het Europees Parlement over de toestand van de Europese economie, voorbereidend verslag met het oog op de aanbeveling van de Commissie over de richtlijnen van het economische beleid (2002/2014(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de Mededeling van de Commissie "Een Europese ruimte voor levenslang leren realiseren" (COM(2001) 678) en het op 18 juli 2001 door de Commissie gepresenteerde Groenboek "De bevordering van een Europees kader voor de sociale verantwoordelijkheid van bedrijven" (COM(2001) 366),
- gezien het op 12 september 2001 door de Commissie gepresenteerde Voorstel voor een Beschikking van de Raad betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten voor 2002 (COM(2001) 511),
- gezien het op 12 september 2001 door de Commissie gepresenteerde Ontwerp van Gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid 2001 (COM(2001) 438),
- gezien de informatienota van de Commissie van 20 november 2001 over de economie in 2001,
- gezien de vooruitzichten van de Commissie van het najaar 2001 voor de periode 2001-2002,
- gezien de mededeling van de Commissie aan de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad in Barcelona over de strategie van Lissabon - de veranderingen verwerkelijken (COM(2002) 14),
- gezien de mededeling van de Commissie over structurele indicatoren (COM(2001) 619),
- gezien de conclusies van de Europese Raad, op 23 en 24 maart 2000 bijeen in Lissabon,
- gezien de conclusies van de Europese Raad, op 15 en 16 juni 2001 bijeen in Göteborg,
- gezien de resolutie over de Topconferentie in het voorjaar van 2002: het proces van Lissabon en de te volgen weg,¹
- gezien het door de TEPSA-deskundigen aan de Economische en Monetaire Commissie gepresenteerde eindrapport van 24 januari 2002, over de "richtlijnen van het economische beleid" voor 2001 en 2002,
- gezien het Verslag van de Commissie "Economische hervorming: verslag over de werking van de product- en kapitaalmarkten in de EU" (COM(2001) 736),
- gelet op artikel 163 van zijn Reglement,

¹ Zie verslag A5-0030/2002 in de agenda van 27.2.2002.

- gezien het verslag van de Economische en Monetaire Commissie (A5-0062/2002),
- A. overwegende dat de groeivertraging van de economie en de werkgelegenheid in enkele landen van de Europese Unie de vorm lijkt aan te nemen van een echte recessie,
- B. overwegende dat deze groeivertraging grotendeels wordt veroorzaakt door een recessie in de Verenigde Staten, die al was begonnen voor de tragische gebeurtenissen van 11 september 2001, en door de nulgroei van de wereldhandel in 2001,
- C. overwegende dat de groeivertraging in de Europese Unie voor de eerste keer sinds 1997 tot een verhoging van de werkloosheid heeft geleid,
- D. onderstrepende dat door de keuze voor de instelling van een Europese monetaire unie zeer waarschijnlijk een aantal veel ergere gevolgen van de Amerikaanse recessie voor Europa zijn afgewenteld,
- E. vaststellende dat de recessie in de Verenigde Staten al gepaard gaat met een groot aantal herstructurerings- en reorganisatieprocessen in de bedrijfswereld en met de start van een nieuwe cyclus van investeringen op technologisch en organisatorisch gebied, met aanzienlijke steun van de federale regering,
- F. anderzijds overwegende dat voor het beëindigen van deze fase van vertraging in de Europese economieën niet volledig mag worden gerekend op een herstel in de Verenigde Staten, dat overigens erg onzeker is; dat een herstel van de Europese economieën coördinatie vereist van de nationale beleidsbeslissingen op economisch en sociaal gebied, opdat gerichte stimulansen mogelijk zijn, om de economische groei op gang te brengen en een verhoging van de werkgelegenheid op lange termijn mogelijk te maken,
- G. herhalend dat de monetaire unie de inflatoire druk moet tegengaan, waarbij het nuttig is de energievoorziening op gecoördineerde wijze voort te zetten door middel van langetermijnakkoorden met de producerende landen, op basis van haalbare hoeveelheden en stabiele prijzen met facturering zo mogelijk in euro,
- H. herhalend dat het Groei- en stabiliteitspact een dwingend karakter heeft, met name de 3%-grens voor het toegestane tekort op de nationale begroting,
- I. bijgevolg onderstrepend dat een anticyclisch beleid op economisch en sociaal gebied (policy mix) dat de begrotingsbeperkingen in acht neemt, alleen mogelijk is als het is gericht op het halen van zorgvuldig geselecteerde doelstellingen, die aangepast zijn aan het complexe kader van de wereldwijde recessie,
- J. vaststellende dat deze begrotingsbeperkingen tegelijk een Europese coördinatie van het economische en sociale beleid nodig maken, om positieve synergie tot stand te brengen voor de Europese economieën als geheel,
- 1. is van mening dat de prioriteiten van een policy mix op Europees niveau in deze fase moeten zijn, de verlaging van de arbeidskosten, met name voor de categorieën met de laagste lonen, via een verlaging van de belastingen en de sociale bijdragen, waarbij evenwel niet mag worden geraakt aan de pensioenuitkeringen en de dienstverlening op het

gebied van gezondheid, waarop de gepensioneerden recht hebben, en de bespoediging van de realisatie van de doelstellingen van Lissabon met betrekking tot de openbare en particuliere investeringen; is van mening dat om deze doelstellingen te bereiken de betreffende structurele hervormingen moeten worden doorgevoerd op de arbeidsmarkt, de financiële markten en de energiemarkt met speciale aandacht voor onderwijs, onderzoek en ontwikkeling, alsook ontwikkeling van communicatiemiddelen en nieuwe technologie;

2. herhaalt dat de strategie voor volledige tewerkstelling die door de Raad van Lissabon is goedgekeurd, erin voorziet dat de absolute prioriteit wat het gebruik van overheidsmiddelen betreft, naar een aanzienlijke verhoging van de openbare en particuliere investeringen in onderzoek en innovatie van producten en processen gaat, alsmede de inter-Europese uitwisseling van kennis en onderzoekers tussen de verschillende onderzoeks-, ontwikkelings- en toepassingscentra voor nieuwe producten en diensten met versterking van het gebruik en de onderlinge aansluiting die de nieuwe technologie mogelijk maakt met het oog op de instelling van een Europese ruimte van onderzoek en innovatie, en met het Europese octrooi als symbool;
3. bevestigt het belang van de globale strategie die in 2000 in Lissabon is vastgesteld, en van de jaarlijkse voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad als meest doeltreffende en coherente beleidsleidraad voor de jaarlijkse opstelling van de globale richtsnoeren voor het economisch beleid, teneinde zo het vermogen tot duurzame groei en de werkgelegenheid in Europa te versterken; wenst derhalve dat bij de opstelling van de komende globale richtsnoeren voor het economisch beleid ten volle rekening wordt gehouden met de conclusies van de Europese Raad in Barcelona;
4. is van mening dat dit onderzoeksbeleid niet alleen aan de aanbodkant moet worden gestimuleerd, maar ook aan de vraagkant. Men moet bevorderen dat de onderzoeks- en ontwikkelingscentra zich weten aan te passen aan de wensen van de markt. Zo kunnen in het belang van de consument renderende toepassingen gevonden worden voor de kennis die is opgedaan dankzij de onderzoeks- en ontwikkelingsgelden;
5. herhaalt dat deze strategie de instelling onderstelt van nationale en Europese onderwijs- en opleidingssystemen waarmee alle burgers en in de eerste plaats de werknemers levenslang leren kan worden geboden, opdat arbeidsflexibiliteit en –mobiliteit onlosmakelijk verbonden zijn met het werkgelegenheidsbeleid, via levenslang leren en professionele bijscholing en omscholing, zowel voor jongeren als voor vrouwen, oudere en geïmmigreerde werknemers en werklozen, aangezien met deze structurele hervorming van de arbeidsmarkt een nieuw evenwicht tot stand kan worden gebracht tussen arbeidsflexibiliteit en veiligheid;
6. wijst erop dat dit flexibiliteitsbeleid kan worden ontwikkeld via actieve sociale beleidsmaatregelen die een vrijwillige onderbreking van de carrière en herintreding via opleiding en bijscholing kunnen faciliteren. Daartoe moeten op het gebied van arbeid maatregelen worden genomen opdat zowel werknemers als bedrijven profiteren van de arbeidsduurverkorting i.v.m. bijscholing, zonder dat hierdoor fiscale lasten ontstaan voor pas aangeworvenen;
7. constateert dat dit mobiliteitsbeleid alleen succesvol kan verlopen wanneer er meer geld wordt uitgetrokken voor stimulering van het talenonderwijs in Europa, zodat culturele

barrières zoveel mogelijk worden teruggedrongen en er een echte motor ontstaat voor een sociale integratie in Europa;

8. is van mening dat de duurzaamheid van pensioenen des te makkelijker gerealiseerd kan worden naarmate de pensioengerechtigde leeftijd wordt opgetrokken voor werknemers die willen blijven werken; is ook van mening dat meer inspanning moet worden verricht om banen te vinden voor de groepen die het meest onder werkloosheid te lijden hebben, zoals jongeren, langdurig werklozen, vrouwen en 45-plussers, door de bedrijven ertoe aan te zetten oudere werknemers in actieve dienst te houden;
9. herhaalt tot slot dat het halen van de doelstellingen van Lissabon op het gebied van efficiëntie, kennis, sociale cohesie en volledige tewerkstelling een sterk, op Europees niveau gecoördineerd engagement onderstelt van de regeringen van de Unie met betrekking tot de ontwikkeling van een geïntegreerde infrastructuur en geïntegreerde diensten op het gebied van telecommunicatie en transport, opdat geïntegreerde netwerken tot stand kunnen worden gebracht, waarmee het concurrentievermogen van de Europese Unie kan worden verbeterd;
10. is van mening dat regionale economische processen van belang zijn voor het verwezenlijken van deze doelstellingen en daarom in sterkere mate op gang moeten worden gebracht en moeten worden uitgebreid;
11. is van mening dat met het oog op het creëren van banen, O&O-potentieel en regionale economische processen met name het midden- en kleinbedrijf moet worden gestimuleerd;
12. is van mening dat in samenhang hiermee de plannen ten aanzien van de diensten van algemeen belang, zoals energie en water, moeten worden voortgezet, met als doel meer efficiëntie en concurrentievermogen, waarbij het universele karakter van deze diensten in acht moet worden genomen, ongeacht of het om particuliere of openbare eigendom gaat; is van mening dat de lidstaten in dit verband een rigoureu concurrentiebeleid moeten voeren dat dominante posities of marktvervalsing verhindert waar de consument de dupe van is; de consument moet vrij zijn zich een dienstverlener te kiezen;
13. is van mening dat het halen van deze doelstellingen coördinatie vereist op alle niveaus van het economische, sociale en milieubeleid, waarbij het sociale beleid moet worden beschouwd als een belangrijke factor van duurzame ontwikkeling en sociale cohesie en waarbij op alle niveaus, ook in het Europees Parlement, de scheiding tussen deze twee actieterrijnen moet worden opgeheven, en stelt bijgevolg voor om samen met de behandeling van het halfjaarlijks rapport dat op verzoek van het Europees Parlement door de Commissie om de zes maanden wordt uitgebracht en waarin de vooruitgang van de doelstellingen van Lissabon wordt geanalyseerd, in een bepaalde periode van het jaar een gezamenlijke vergadering te houden van de Economische en Monetaire Commissie en de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken, om de stand van zaken te analyseren en concrete maatregelen voor te stellen op korte termijn, teneinde de doelstellingen op het bevoegdheidssterrein van de beide commissies te verwezenlijken;
14. acht het noodzakelijk dat er te gelegener tijd een betere coördinatie komt van het economische en het sociale beleid, vooral tussen de regeringen van de eurozone, om de beslissingen van de individuele regeringen efficiënter en coherenter te maken;

15. acht het noodzakelijk dat de Commissie actief vormen van open samenwerking voorstelt en bevordert, zoals diegene waarin is voorzien door de Raad van Lissabon, in de sectoren onderzoek en innovatie, levenslang leren en de uitbouw van geïntegreerde netwerken van infrastructuur en diensten, die van essentieel belang zijn, waarbij de Commissie de beoordeling van de benchmarks op de verschillende actieterreinen niet mag overlaten aan de individuele regeringen, maar moet aangeven welke experimenten het meeste succes hebben en bijgevolg tot algemene doelstellingen kunnen worden verheven;
16. is ook van mening dat de Commissie de eerste aanzetten moet bevorderen van open samenwerking met betrekking tot de bepaling van gemeenschappelijke doelstellingen op het gebied van de aanpak van de veroudering van de Europese bevolking en de lage participatiegraad van vrouwen en oudere werknemers, om te zorgen voor de basis en stimulansen voor een verhoging van de tewerkstellingsgraad van de bevolking, mede via een actief verouderingsbeleid dat de oudere werknemers in staat stelt om in waardige beroepsomstandigheden hun arbeidsactiviteit voort te zetten, aangezien dergelijke maatregelen de voorwaarde zijn voor om het even welke hervorming van de socialezekerheidsstelsels;
17. eist nogmaals dat het Europees Parlement volledig wordt betrokken bij de verdere ontwikkeling en de verwezenlijking van de hoofdlijnen van het economisch beleid van de Europese Unie; is van mening dat de standpunten van de Raad en het Parlement bij de jaarlijkse goedkeuring van de richtsnoeren voor het economisch beleid evenveel gewicht in de schaal moeten leggen en dat het Parlement tevens naar behoren betrokken dien te worden bij de jaarlijkse evaluatie van de uitvoering van de richtsnoeren voor het economisch beleid door de lidstaten;
18. onderstreept dat de besluitvormingsprocessen in de Europese Unie transparanter moeten worden en dat de nationale parlementen nauwer bij de beslissingen van het Europees Parlement moeten worden betrokken; is van mening dat deze doelstelling gemakkelijker kan worden gehaald als de beslissingen van het Parlement op economisch en sociaal gebied, en met name de beslissingen over de grote lijnen van het economische beleid, formeel en tijdig worden meegedeeld aan de bevoegde commissies van de parlementen van de lidstaten en als regelmatig een gezamenlijke vergadering wordt gehouden van de Economische en Monetaire Commissie en de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken met vertegenwoordigers van de bevoegde commissies van de parlementen van de lidstaten;
19. vestigt de aandacht van de Economische en Monetaire Commissie erop dat het belangrijk is om voor de bespreking van het economisch en sociaal beleid van de nationale regeringen op voorhand een tijdschema op te stellen, en wel tijdig, om te voorkomen dat nota moet worden genomen van beslissingen die al zijn gevallen en nog maar moeilijk kunnen worden gewijzigd;
20. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en de parlementen van de lidstaten.

TOELICHTING

Europa heeft in de loop van 2001 haar groei geleidelijk zien vertragen, als vanzelfsprekend gevolg van de economische recessie in de Verenigde Staten en, meer in het algemeen, van de toegenomen wederzijdse afhankelijkheid van de beide economieën, die het resultaat is van het versnelde globaliseringsproces. De afwezigheid van groei van de wereldhandel in 2001 vormt een bewijs van deze wederzijdse afhankelijkheid, die groter is dan de omvang van de handel tussen Europa en de Verenigde Staten laat vermoeden.

De voorspellingen over het moment waarop de Amerikaanse economie zich zal herstellen, zijn al vaak bijgesteld; op dit ogenblik wordt gehoopt op een herstel in de tweede helft van 2002. Dezelfde onzekerheid kenmerkt de voortdurend herziene voorspellingen met betrekking tot de groeivertraging in de Europese Unie, al zijn in de Unie tot nu toe niet dezelfde middelen ingezet als in de Verenigde Staten, waar mede via rechtstreekse subsidies de investeringen en de consumptie worden ondersteund. Voorspellingen dat de groei in Europa weer op gang zou komen in de tweede helft van 2002 moeten bijgevolg vooralsnog voorzichtig worden benaderd. Het lijkt er niet op dat de Amerikaanse economie voor heel 2002 opnieuw als locomotief kan fungeren voor rest van de geïndustrialiseerde wereld. Bovendien wijzen vele tekenen (herstructureringen, fusies, specialiserings) erop dat in de Verenigde Staten meer aan de hand is dan het voorlopige einde van een lange groeiperiode; dat het namelijk een recessie is die gepaard gaat met een wederaanpassing en een reorganisatie van de industriële strategieën, met de bijhorende sociale gevolgen en de waarschijnlijke start van een nieuwe cyclus van investeringen, na het uiteenspatten van de financiële luchtbel die was ontstaan als gevolg van de nieuwe technologie en investeringen op organisatorisch gebied. De beperkte reactie van de Europese economie zou kunnen resulteren in een nieuwe concurrentiekloof tussen Europa en de Verenigde Staten.

Het lijkt bijgevolg gewaagd om te opteren voor een strategie waarbij wordt gewacht op het Amerikaanse herstel en de automatische gevolgen hiervan voor de economieën van de Europese Unie, en voor het Europese economische beleid bijgevolg een loutere voortzetting te plannen van de keuzes die zijn gemaakt in 2001, al moeten deze wel worden aangepast om de beperking met betrekking tot de begroting in acht te nemen. Dit gaat zover dat deze keuzes in het kader van een volledig veranderde realiteit een procyclisch karakter kunnen krijgen.

Bijgevolg moet met betrekking tot het economische en sociale beleid in de landen van de eurozone en de Europese Unie een gecoördineerde strategie worden vastgesteld waarmee het afglijden naar een recessie efficiënt kan worden voorkomen, vooral op het gebied van de investeringen, die op dit ogenblik stagneren op een niveau dat veraf ligt van het niveau van de jaren '80. De bedoeling is niet om in deze periode van onzekerheid het Groei- en stabiliteitspact op de helling te zetten. Hiermee zouden de individuele regeringen van de EU ertoe worden aangezet om een verschillend beleid te voeren. Het 3%-tekort op de begroting mag niet worden overschreden en moet in het kader van het beleid van financiële gezondmaking en inflatiebestrijding in de monetaire unie worden gehandhaafd; tegelijk kunnen de periodes waarin is voorzien voor het halen van een begroting die in evenwicht is of een overschot vertoont, als gevolg van de duur van de recessie wel worden verlengd.

Het is bijgevolg noodzakelijk dat de permanente waakzaamheid met betrekking tot het inflatiepeil gepaard gaat met grote omzichtigheid met betrekking tot de beslissingen

betreffende de distributie van de overheidsuitgaven. Overigens zou de beperking van de inflatie erg worden vergemakkelijkt door een gezamenlijke actie van de regeringen van de eurozone om langetermijnakkoorden te sluiten met producenten van aardolie en methaangas.

Het optreden inzake de fiscaliteit en de sociale bijdragen op de individuele inkomsten zou moeten zijn gefocust op de verlaging van de arbeidskosten, met name ten voordele van de laagste bijdragecategorieën. Het optreden ter stimulering van de economie moet evenwel zijn gefocust op de openbare en particuliere investeringen en op de bespoediging van de bepaling van de doelstellingen en de structurele hervorming, die deel uitmaken van de strategie van Lissabon, maar in enkele landen van de Unie ernstige vertraging oplopen. Tegelijk moet het integratieproces van de financiële diensten worden versneld.

De openbare en particuliere investeringen moeten worden opgevoerd in de volgende sectoren:

1. onderzoek en innovatie,
2. organisatie en bevordering van het levenslang leren, zodat arbeidsflexibiliteit en – mobiliteit onlosmakelijk verbonden zijn met het werkgelegenheidsbeleid, via opleiding en beroepsbijscholing en -omscholing,
3. de uitbouw van een infrastructuur die is aangepast aan de nieuwe behoeften van de geïntegreerde bedrijfssystemen, zoals de uitbouw van een Europees netwerk op het gebied van telecommunicatie of de verspreiding van diensten op het gebied van informatie, beroepsoriëntering, wederinschakeling in het arbeidsproces en omscholing voor langdurig werklozen.

In deze samenhang moet ook in de sectoren energie, gas en transport de liberalisering van de diensten van algemeen belang worden voortgezet, waarbij het universele karakter van deze diensten behouden moet blijven en waarbij al dan niet kan worden gekozen voor privatisering.

Ter wille van de efficiëntie, vooral gelet op de beperkingen met betrekking tot het begrotingstekort, moet met betrekking tot dergelijke thema's coördinatie bestaan, eerst en vooral binnen de eurozone. In het kader van het economische beheer van de monetaire unie moet een transparante dialoog worden gevoerd met de Centrale Bank, waarvan de onafhankelijkheid, het zij herhaald, gevrijwaard moet blijven. Hierbij zij men zich ervan bewust dat deze onafhankelijkheid niet neerkomt op de passieve aanvaarding van een, zij het indirect, beslissingsmonopolie inzake economische aangelegenheden op Europees niveau. De dialoog in kwestie moet het mogelijk maken te beoordelen of er ruimte bestaat voor een verdere verlaging van de intrestvoeten.

De beslissing over de methode die bij deze coördinatie wordt gehanteerd, mag niet uitsluitend worden overgelaten aan de individuele lidstaten.

De Commissie mag zich niet laten vervangen in haar rol op het gebied van het indienen van voorstellen voor vormen van open samenwerking en het bevorderen van dergelijke samenwerking, waarin is voorzien op de Top van Lissabon, op het gebied van onderzoek, innovatie en de systemen van levenslang leren, alsmede de uitbouw van een geïntegreerd netwerk van diensten, bijvoorbeeld op het gebied van telecommunicatie, de harmonisatie van de strategieën inzake actief ouder worden, die een absolute vereiste is voor een hervorming

van de pensioenstelsels waarbij werknemers en zelfstandigen niet worden benadeeld. In de tweede plaats moet de Commissie zich scharen achter een buitengewone zitting van de Europese sociale dialoog waarop besprekingen kunnen worden gevoerd over een regelgevingskader voor een akkoord tussen de sociale partners en de nationale regeringen en lokale besturen op het gebied van levenslang leren en over een regelgevingskader dat overeenkomsten op het terrein kan bevorderen, met het oog op een sociaal beheer van de herstructureringsprocessen, waarbij het werk van het Europees waarnemingscentrum voor het veranderingsproces in Dublin moet worden benut.

Tot slot moeten de oriënterende suggesties van de TEP SA worden bestudeerd, die zijn bedoeld om het besluitvormingsproces op het gebied van het economische en monetaire beleid (policy mix) op Europees niveau transparanter te maken en om op dit gebied te zorgen voor meer participatie, zowel via een systematischer betrekken van de nationale parlementen als via een grotere coördinatie tussen de Economische en Monetaire Commissie en de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en een aangepaster tijdschema voor de informatie over het begrotingsbeleid van de lidstaten, opdat kan worden beoordeeld of dit strookt met de grote lijnen van het door de Commissie voorgestelde economische beleid alvorens de individuele regeringen besluiten nemen die niet meer kunnen worden herroepen.